

แผนปฏิบัติการป้องกันเฝ้าระวังการทุจริต 4 ปี (พ.ศ. 2561 – 2564)

เทศบาลตำบลทรายขาว

อำเภอฝาง จังหวัดเชียงใหม่

คำนำ

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นหน่วยงานของรัฐภายใต้โครงสร้างการจัดระเบียบบริหารราชการตามหลักการกระจายอำนาจการปกครอง ที่มุ่งเน้นการกระจายอำนาจจากส่วนกลางสู่ท้องถิ่นและเป็นกลไกหนึ่งในการส่งเสริมการปกครองในระบอบประชาธิปไตย เป็นหน่วยงานหลักในการจัดทำบริการสาธารณะและกิจกรรมสาธารณะเพื่อประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่น ถือเป็นกลไกสำคัญในการพัฒนาท้องถิ่นซึ่งนำไปสู่การพัฒนาทั่วทั้งประเทศ หากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นปราศจากการทุจริตนำเงินทุกบาททุกสตางค์มาพัฒนาท้องถิ่นของตนเอง พัฒนาเพื่อประโยชน์สุขของประชาชนอย่างแท้จริง ประเทศชาติก็จะเจริญก้าวหน้าทัดเทียมนานาประเทศการพัฒนาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้เกิดความยั่งยืนรัฐจะให้ความเป็นอิสระแก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นโดยยึดหลักแห่งการปกครองตนเองตามเจตนารมณ์ของประชาชนในท้องถิ่น และส่งเสริมให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นหน่วยงานหลักในการจัดทำบริการสาธารณะ รวมทั้งมีส่วนร่วมในการตัดสินใจแก้ไขปัญหาในระดับพื้นที่ ส่วนการกำกับดูแลองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะทำได้เท่าที่จำเป็นตามกรอบกฎหมายกำหนด และต้องเป็นไปเพื่อการคุ้มครองประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่น

ดังนั้น เพื่อส่งเสริมให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นบริหารงานด้วยความโปร่งใส มีความเข้มแข็งในการบริหารราชการตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี หรือหลักธรรมาภิบาล บังเกิดประโยชน์สุขแก่ประชาชน และยกระดับมาตรฐานในการป้องกันการทุจริตขององค์กรตนเอง ปลอดการทุจริตอย่างต่อเนื่องโดยส่งเสริมให้ผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแสดงเจตจำนงทางการเมืองในการต่อต้านการทุจริตอย่างเห็นได้ชัดเป็นรูปธรรม ด้วยการจัดทำแผนปฏิบัติการป้องกันการทุจริต

สารบัญ

เรื่อง	หน้า
ส่วนที่ ๑ บทนำ	
องค์ประกอบด้วย	
๑.๑ การวิเคราะห์ความเสี่ยงในการเกิดการทุจริตในองค์กร	๑
๑.๒ หลักการและเหตุผล	๒
๑.๓ วัตถุประสงค์ของการจัดทำแผน	๓
๑.๔ เป้าหมาย	๓
๑.๕ ประโยชน์ของการจัดทำแผน	๕
ส่วนที่ ๒ แผนปฏิบัติการป้องกันการทุจริต	
องค์ประกอบด้วย	
๒.๑ โครงการ/กิจกรรม/มาตรการ และจำนวนงบประมาณที่ดำเนินการ ๔ ปี (๒๕๖๐ – ๒๕๖๔) แยกตา ๔ มิติ	๖ – ๑๕
ส่วนที่ ๓ รายละเอียดโครงการ/กิจกรรม/มาตรการ ตามแผนปฏิบัติการป้องกันการทุจริต ๔ ปี	

บทนำ

๑. การวิเคราะห์ความเสี่ยงในการเกิดการทุจริตในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

การวิเคราะห์ความเสี่ยงในการเกิดการทุจริตในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีวัตถุประสงค์เพื่อต้องการ บ่งชี้ความเสี่ยงของการทุจริตที่มีอยู่ในองค์กรโดยการประเมินโอกาสของการทุจริตที่อาจเกิดขึ้นตลอดจนบุคคล หรือหน่วยงานที่อาจเกี่ยวข้องกับการกระทำทุจริต เพื่อพิจารณาว่าการควบคุมและการป้องกันการทุจริตที่มีอยู่ ในปัจจุบันมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลหรือไม่

การทุจริตในระดับท้องถิ่น พบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อการขยายตัวของการทุจริตในระดับท้องถิ่น ได้แก่ การกระจายอำนาจลงสู่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น แม้ว่าโดยหลักการแล้วการกระจายอำนาจมีวัตถุประสงค์ สำคัญเพื่อให้บริการต่าง ๆ ของรัฐสามารถตอบสนองต่อความต้องการของชุมชนมากขึ้น มีประสิทธิภาพมากขึ้น แต่ในทางปฏิบัติทำให้นวโน้มของการทุจริตในท้องถิ่นเพิ่มมากยิ่งขึ้นเช่นเดียวกัน

ลักษณะการทุจริตในส่วนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น แบ่งออกเป็น ๗ ประเภท ดังนี้

๑. การทุจริตด้านงบประมาณ การทำบัญชี การจัดซื้อจัดจ้าง และการเงินการคลัง ส่วนใหญ่เกิดจาก การละเลยขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๒. สภาพหรือปัญหาที่เกิดจากตัวบุคคล

๓. สภาพการทุจริตอันเกิดจากช่องว่างของกฎระเบียบและกฎหมาย

๔. สภาพหรือลักษณะปัญหาของการทุจริตที่เกิดจากการขาดความรู้ความเข้าใจและขาดคุณธรรมจริยธรรม

๕. สภาพหรือลักษณะปัญหาที่เกิดจากการขาดประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนทราบ

๖. สภาพหรือลักษณะปัญหาของการทุจริตที่เกิดจากการตรวจสอบขาดความหลากหลายในการตรวจสอบ จากภาคส่วนต่างๆ

๗. สภาพหรือลักษณะปัญหาของการทุจริตที่เกิดจากอำนาจ บารมี และอิทธิพลท้องถิ่น

สาเหตุและปัจจัยที่นำไปสู่การทุจริตขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสามารถสรุปเป็นประเด็นได้ ดังนี้

๑. โอกาส แม้ว่าในปัจจุบันมีหน่วยงานและกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันและปราบปรามการ ทุจริตแต่พบว่า ยังคงมีช่องว่างที่ทำให้เกิดโอกาสของการทุจริต ซึ่งโอกาสดังกล่าวเกิดขึ้นจากการบังคับใช้ กฎหมายที่ไม่เข้มแข็ง กฎหมาย กฎระเบียบไม่รัดกุม และอำนาจหน้าที่โดยเฉพาะข้าราชการระดับสูงก็เป็นอีก โอกาสหนึ่งที่ทำให้เกิดการทุจริต

๒. สิ่งจูงใจ เป็นที่ยอมรับว่าสภาวะทางเศรษฐกิจที่มุ่งเน้นเรื่องของวัตถุนิยม สังคมทุนนิยม ทำให้คน ในปัจจุบันมุ่งเน้นที่การสร้างควมร่ำรวย ด้วยเหตุนี้จึงเป็นแรงจูงใจให้เจ้าหน้าที่มีแนวโน้มที่จะทำพฤติกรรม การ ทุจริตมากยิ่งขึ้น

๓. การขาดกลไกในการตรวจสอบความโปร่งใส การทุจริตในปัจจุบันมีรูปแบบที่ซับซ้อนขึ้น โดยเฉพาะการทุจริตในเชิงนโยบายที่ทำให้การทุจริตกลายเป็นความชอบธรรมในสายตาของประชาชน ขาดกลไกการตรวจสอบความโปร่งใสที่มีประสิทธิภาพ ดังนั้นจึงเป็นการยากที่จะเข้าไปตรวจสอบการทุจริตของบุคคลเหล่านี้

๔. การผูกขาด ในบางกรณีการดำเนินงานของภาครัฐ ได้แก่ การจัดซื้อ-จัดจ้าง เป็นเรื่องของการ ผูกขาด ดังนั้นจึงมีความเกี่ยวข้องเป็นห่วงโซ่ผลประโยชน์ทางธุรกิจ ในบางครั้งพบบริษัทมีการให้สินบนแก่ ตัวอย่างแผนปฏิบัติการป้องกันการทุจริต ๔ เจ้าหน้าที่เพื่อให้ตนเองได้รับสิทธิในการดำเนินงานโครงการของภาครัฐ รูปแบบของการผูกขาด ได้แก่ การผูกขาดในโครงการก่อสร้างและโครงสร้างพื้นฐานภาครัฐ

๕. การได้รับคำตอบแทนที่ไม่เหมาะสม รายได้ไม่เพียงพอต่อรายจ่าย ความยากจนถือเป็นปัจจัยหนึ่ง ที่ทำให้ข้าราชการมีพฤติกรรมการทุจริต เพราะความต้องการที่จะมีสภาพความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น ทำให้เจ้าหน้าที่ ต้องแสวงหาช่องทางเพื่อเพิ่ม “รายได้พิเศษ” ให้กับตนเองและครอบครัว

๖. การขาดจริยธรรม คุณธรรม ในสมัยโบราณ ความซื่อสัตย์สุจริตเป็นคุณธรรมที่ได้รับการเน้นเป็น พิเศษถือว่าเป็นเครื่องวัดความดีของคน แต่ในปัจจุบัน พบว่า คนมีความละอายต่อบาปและเกรงกลัวบาป น้อยลง และมีความเห็นแก่ตัวมากยิ่งขึ้น มองแต่ประโยชน์ส่วนตนเป็นที่ตั้งมากกว่าที่จะยึดผลประโยชน์ ส่วนรวม

๗. มีค่านิยมที่ผิด ปัจจุบันค่านิยมของสังคมได้เปลี่ยนจากยกย่องคนดี คนที่มีความซื่อสัตย์สุจริตเป็น ยกย่องคนที่มีเงิน คนที่เป็นเศรษฐี มหาเศรษฐี คนที่มีตำแหน่งหน้าที่การงานสูง ด้วยเหตุนี้ ผู้ที่มีค่านิยมที่ผิด เห็นว่าการทุจริตเป็นวิถีชีวิตเป็นเรื่องปกติธรรมดา เห็นคนชื้อเป็นคนเชื่อ เห็นคนโกงเป็นคนฉลาด ย่อมจะทำการทุจริตฉ้อราษฎร์บังหลวง โดยไม่มีความละอายต่อบาปและบาป และไม่เกรงกลัวต่อกฎหมายของบ้านเมือง

๒. หลักการและเหตุผล

ปัจจุบันปัญหาการทุจริตคอร์รัปชันในประเทศไทยถือเป็นปัญหาเรื้อรังที่นับวันยิ่งจะทวีความรุนแรง และสลับซับซ้อนมากยิ่งขึ้น และส่งผลกระทบในวงกว้าง โดยเฉพาะอย่างยิ่งต่อความมั่นคงของชาติ เป็นปัญหา ลำดับต้น ๆ ที่ขัดขวางการพัฒนาประเทศทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคมและการเมือง เนื่องจากเกิดขึ้นทุกภาคส่วน ในสังคมไทย ไม่ว่าจะเป็นภาคการเมือง ภาคราชการ โดยเฉพาะองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมักถูกมองจาก ภายนอกสังคมว่าเป็นองค์กรที่เอื้อต่อการทุจริตคอร์รัปชัน และมักจะปรากฏข่าวการทุจริตตามสื่อและรายงานของทางราชการอยู่เสมอ ซึ่งได้ส่งผลกระทบต่อการกระจายอำนาจ และความศรัทธาต่อระบบการ ปกครองส่วนท้องถิ่นอย่างยิ่ง ส่งผลให้ภาพลักษณ์ของประเทศไทยเรื่องการทุจริตคอร์รัปชันมีผลในเชิงลบ สอดคล้องกับการจัดอันดับดัชนีชี้วัดภาพลักษณ์คอร์รัปชัน (Corruption Perception Index – CPI) ซึ่งเป็น เครื่องมือที่ใช้ประเมินการทุจริตคอร์รัปชันทั่วโลกที่จัดโดยองค์กรเพื่อความโปร่งใสนานาชาติ

(Transparency International – TI) พบว่า ผลคะแนนของประเทศไทยระหว่างปี ๒๕๕๕ – ๒๕๕๘ อยู่ที่ ๓๕-๓๘ คะแนน จาก คะแนนเต็ม ๑๐๐ โดยในปี ๒๕๕๘ อยู่อันดับที่ ๗๖ จาก ๑๖๘ ประเทศทั่วโลก และเป็นอันดับที่ ๓ ในประเทศ อาเซียนรองจากประเทศสิงคโปร์และประเทศมาเลเซีย และล่าสุดพบว่าผลคะแนนของประเทศไทยปี ๒๕๕๙ ลดลง ๓ คะแนน จากปี ๒๕๕๘ ได้ลำดับที่ ๑๐๑ จาก ๑๖๘ ประเทศ ซึ่งสามารถสะท้อนให้เห็นว่าประเทศไทย เป็นประเทศที่มีปัญหาการคอร์รัปชันอยู่ในระดับสูง

แม้ว่าในช่วงระยะที่ผ่านมา ประเทศไทยได้แสดงให้เห็นถึงความพยายามในการปราบปรามการป้องกัน การทุจริต ไม่ว่าจะเป็น การเป็นประเทศภาคีภายใต้อนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยการต่อต้านการทุจริต (United Nations Convention Against Corruption-UNCAC) พ.ศ. ๒๕๔๖ การจัดตั้งองค์กรตามรัฐธรรมนูญ โดยเฉพาะอย่างยิ่งคณะกรรมการป้องกันปราบปรามการทุจริตแห่งชาติได้จัดทำยุทธศาสตร์ชาติ

ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริตมาแล้ว ๓ ฉบับ แต่ปัญหาการทุจริตในประเทศไทยไม่ได้มีแนวโน้ม ที่ลดน้อยถอยลง สาเหตุที่ทำให้การทุจริตเป็นปัญหาที่สำคัญของสังคมไทยประกอบด้วยปัจจัยทางด้านพื้นฐาน โครงสร้างสังคม ซึ่งเป็นสังคมที่ตั้งอยู่บนพื้นฐานความสัมพันธ์แนวตั้ง (Vertical Relation) หรืออีกนัยหนึ่งคือ พื้นฐานของสังคมอุปถัมภ์ที่ทำให้สังคมไทยยึดติดกับการช่วยเหลือเกื้อกูลกัน โดยเฉพาะในหมู่ญาติพี่น้องและ พวกพ้อง ยึดติดกับกระแสนิยม วัตถุนิยม ดิตความสบาย ยกย่องคนที่มีเงินและมีอำนาจ คนไทยบางส่วน มองว่าการทุจริตคอร์รัปชันเป็นเรื่องปกติที่ยอมรับได้ ซึ่งนับได้ว่าเป็นปัญหาที่ฝังรากลึกในสังคมไทยมาตั้งแต่อดีต หรือกล่าวได้ว่าเป็นส่วนหนึ่งของค่านิยมและวัฒนธรรมไทยไปแล้ว ผวนกับปัจจัยทางด้านการทำงานที่ไม่ได้ บูรณาการความร่วมมือของทุกภาคส่วนไว้ด้วยกัน จึงส่งผลให้การทำงานของกลไกหรือความพยายามที่ได้กล่าว มาข้างต้นไม่สามารถทำได้อย่างเต็มศักยภาพ ขาดความเข้มแข็ง

ปัจจุบันยุทธศาสตร์ชาติว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริตที่ใช้อยู่เป็นฉบับที่ ๓ เริ่มจากปี พ.ศ. ๒๕๖๐ จนถึงปี พ.ศ. ๒๕๖๔ ซึ่งมุ่งสู่การเป็นประเทศที่มีมาตรฐานทางคุณธรรมจริยธรรม เป็นสังคมมิติใหม่ที่ ประชาชนไม่เพิกเฉยต่อการทุจริตทุกรูปแบบ โดยได้รับความร่วมมือจากฝ่ายการเมือง หน่วยงานของรัฐ ตลอดจนประชาชน ในการพิทักษ์รักษามลประโยชน์ของชาติและประชาชนเพื่อให้ประเทศไทยมีศักดิ์ศรีและเกียรติภูมิในด้านความโปร่งใสทัดเทียมนานาชาติโดยกำหนดวิสัยทัศน์ “ประเทศไทยใสสะอาด ไทยทั้งชาติต้านทุจริต” มีเป้าหมายหลักเพื่อให้ประเทศไทยได้รับการประเมินดัชนีการรับรู้การทุจริต (Corruption Perceptions Index : CPI) ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๕๐ ในปี พ.ศ. ๒๕๖๔ ซึ่งการที่ระดับคะแนนจะสูงขึ้นได้นั้น การบริหารงานภาครัฐต้องมีระดับธรรมาภิบาลที่สูงขึ้น เจ้าหน้าที่ของรัฐและประชาชนต้องมีพฤติกรรมแตกต่างจากที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน ไม่ใช่ตำแหน่งหน้าที่ในทางทุจริตประพฤติมิชอบ โดยได้กำหนดยุทธศาสตร์การดำเนินงานหลักออกเป็น ๖ ยุทธศาสตร์ ดังนี้

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ สร้างสังคมที่ไม่ทนต่อการทุจริต

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ ยกกระตือรือร้นทางการเมืองในการต่อต้านการทุจริต

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ สกัดกั้นการทุจริตเชิงนโยบาย

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ พัฒนาระบบป้องกันการทุจริตเชิงรุก

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ ปฏิรูปกลไกและกระบวนการปราบปรามการทุจริต

ยุทธศาสตร์ที่ ๖ ยกระดับคะแนนดัชนีการรับรู้การทุจริต

ดังนั้น เพื่อให้การดำเนินการขับเคลื่อนด้านการป้องกันและปราบปรามการทุจริตบังเกิดผลเป็นรูปธรรมในทางปฏิบัติ เป็นไปตามเจตนารมณ์ของยุทธศาสตร์ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต ระยะ ที่ ๓ (พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๖๔) องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นจึงได้ตระหนักและให้ความสำคัญกับการบริหารจัดการที่มีความโปร่งใส สร้างค่านิยม วัฒนธรรมสุจริตให้เกิดในสังคมอย่างยั่งยืนจึงได้ดำเนินการจัดทำแผนปฏิบัติการองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นต้นแบบ ด้านการป้องกันการทุจริต (พ.ศ. ๒๕๕๙ – ๒๕๖๑) เพื่อกำหนดแนวทางการขับเคลื่อนด้านการป้องกันและปราบปรามการทุจริตผ่านโครงการ/กิจกรรม/มาตรการต่าง ๆ ที่เป็นรูปธรรมอย่างชัดเจน อันจะนำไปสู่การปฏิบัติอย่างมีประสิทธิภาพ บรรลุวัตถุประสงค์และเป้าหมายของการป้องกันและปราบปรามการทุจริตอย่างแท้จริง

๓. วัตถุประสงค์ของการจัดทำแผน

๑. เพื่อยกระดับเจตจำนงทางการเมืองในการต่อต้านการทุจริตของผู้บริหารองค์การปกครองส่วนท้องถิ่น
๒. เพื่อยกระดับจิตสำนึกรับผิดชอบในผลประโยชน์ของสาธารณะของข้าราชการฝ่ายการเมือง ข้าราชการฝ่ายบริหาร บุคลากรขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่นรวมถึงประชาชนในท้องถิ่น
๓. เพื่อให้การบริหารราชการขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นไปตามหลักบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี (Good Governance)
๔. เพื่อส่งเสริมบทบาทการมีส่วนร่วม (people's participation) และตรวจสอบ (People's audit) ของภาคประชาชนในการบริหารกิจการขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่น
๕. เพื่อพัฒนาระบบ กลไก มาตรการ รวมถึงเครือข่ายในการตรวจสอบการปฏิบัติราชการ ขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่น

๔. เป้าหมาย

๑. ข้าราชการฝ่ายการเมือง ข้าราชการฝ่ายบริหาร บุคลากรขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่น รวมถึง ประชาชนในท้องถิ่นมีจิตสำนึกและความตระหนักในการปฏิบัติหน้าที่ราชการให้บังเกิดประโยชน์สุขแก่ประชาชนท้องถิ่น ปราศจากการก่อให้เกิดข้อสงสัยในการประพฤติปฏิบัติตามมาตรการจริยธรรม การขัดกันแห่งผลประโยชน์และแสวงหาประโยชน์โดยมิชอบ
๒. เครื่องมือ/มาตรการการปฏิบัติงานที่สามารถป้องกันปัญหาเกี่ยวกับการทุจริตและประพฤติมิชอบของข้าราชการ
๓. โครงการ/กิจกรรม/มาตรการที่สนับสนุนให้สาธารณะและภาคประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมและตรวจสอบการปฏิบัติหรือบริหารราชการขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่น

๔. กลไก มาตรการ รวมถึงเครือข่ายในการตรวจสอบการปฏิบัติราชการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีเข้มแข็งในการตรวจสอบ ควบคุมและถ่วงดุลการใช้อำนาจอย่างเหมาะสม

๕. องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีแผนงานที่มีประสิทธิภาพ ลดโอกาสในการกระทำการทุจริตและประพฤติมิชอบ จนเป็นที่ยอมรับจากทุกภาคส่วน

๕. ประโยชน์ของการจัดทำแผน

๑. ข้าราชการฝ่ายการเมือง ข้าราชการฝ่ายบริหาร บุคลากรขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น รวมถึงประชาชนในท้องถิ่นมีจิตสำนึกรักท้องถิ่นของตนเอง อันจะนำมาซึ่งการสร้างค่านิยม และอุดมการณ์ในการต่อต้านการทุจริต (Anti-Corruption) จากการปลูกฝังหลักคุณธรรม จริยธรรม หลักธรรมาภิบาล รวมถึงหลัก เศรษฐกิจพอเพียงที่สามารถนำมาประยุกต์ใช้ในการทำงานและชีวิตประจำวัน

๒. องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสามารถบริหารราชการเป็นไปตามหลักบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี (Good Governance) มีความโปร่งใส เป็นธรรมและตรวจสอบได้

๓. ภาคประชาชนมีส่วนร่วมตั้งแต่ร่วมคิด ร่วมทำ ร่วมตัดสินใจ รวมถึงร่วมตรวจสอบในฐานะพลเมืองที่มีจิตสำนึกรักท้องถิ่น อันจะนำมาซึ่งการสร้างเครือข่ายภาคประชาชนที่มีความเข้มแข็งในการเฝ้าระวังการทุจริต

๔ สามารถพัฒนาระบบ กลไก มาตรการ รวมถึงเครือข่ายในการตรวจสอบการปฏิบัติราชการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทั้งจากภายในและภายนอกองค์กรที่มีความเข้มแข็งในการเฝ้าระวังการทุจริต

๕. องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีแนวทางการบริหารราชการที่มีประสิทธิภาพ ลดโอกาสในการกระทำ การทุจริตและประพฤติมิชอบ จนเป็นที่ยอมรับจากทุกภาคส่วนให้เป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้นแบบ ด้าน การป้องกันการทุจริต อันจะส่งผลให้ประชาชนในท้องถิ่นเกิดความภาคภูมิใจและให้ความร่วมมือกันเป็น เครือข่ายในการเฝ้าระวังการทุจริตที่เข้มแข็งอย่างยั่งยืน

แผนปฏิบัติการป้องกันการทุจริต ๔ ปี

(พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๔)

ชื่อหน่วยงานเทศบาลตำบลทรายขาว

มิติ	ภารกิจตามมิติ	โครงการ/กิจกรรม/มาตรการ	ปี ๒๕๖๑	ปี ๒๕๖๒	ปี ๒๕๖๓	ปี ๒๕๖๔	หมายเหตุ
			งบประมาณ (บาท)	งบประมาณ (บาท)	งบประมาณ (บาท)	งบประมาณ (บาท)	
๑. การสร้างสังคมที่ไม่ทนต่อการทุจริต	๑.๑ การสร้างจิตสำนึกและความตระหนักแก่บุคลากรทั้งข้าราชการ การเมือง ฝ่ายบริหาร ข้าราชการ การเมืองฝ่าย สภาท้องถิ่น และฝ่ายประจำขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	(๑) โครงการเสริมสร้างคุณธรรมให้แก่ผู้บริหาร สมาชิกสภาเทศบาล พนักงานเทศบาล พนักงาน ลูกจ้างประจำ และพนักงานจ้าง	๗๐,๐๐๐	๗๐,๐๐๐	๗๐,๐๐๐	๗๐,๐๐๐	
	๑.๒ การสร้างจิตสำนึกและความตระหนักแก่ประชาชนทุกภาคส่วนในท้องถิ่น	(๑) โครงการอบรมให้ความรู้เกี่ยวกับการเกษตร (๒) โครงการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ (๓) โครงการรณรงค์ในเรื่องความร่วมมือในการรักษามุมชน (๔) โครงการท้องถิ่นไทยใส่ใจรักษาความสะอาดคนในชาติมีความสุข (๕) โครงการห้ามทิ้งขยะในที่หรือทางสาธารณะ (๖) โครงการท้องถิ่นไทยรวมใจภักดิ์รักษาพื้นที่สีเขียว	๒๐,๐๐๐ ๒๐,๐๐๐ ๓๐,๐๐๐ ๕๐,๐๐๐ ๑๐,๐๐๐ ๑,๐๐๐ ๓๐,๐๐๐ ๓๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐ ๒๐,๐๐๐ ๓๐,๐๐๐ ๕๐,๐๐๐ ๑๐,๐๐๐ ๑,๐๐๐ ๓๐,๐๐๐ ๓๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐ - - ๕๐,๐๐๐ ๑๐,๐๐๐ ๑,๐๐๐ ๓๐,๐๐๐ ๓๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐ - - ๕๐,๐๐๐ ๑๐,๐๐๐ ๑,๐๐๐ ๓๐,๐๐๐ ๓๐,๐๐๐	

	๑.๓ การสร้าง จิตสำนึกและ ค ว า ม ตระหนักแก่ เ ตี ก แ ล ะ เยาวชน	(๑) โครงการออก ค่ายเยาวชนฤดูร้อน (๒) โครงการค่าย พุทธบุตร	๑๕๐,๐๐๐ ๒๕๐,๐๐๐	๑๕๐,๐๐๐ ๒๕๐,๐๐๐	๑๕๐,๐๐๐ ๒๕๐,๐๐๐	๑๕๐,๐๐๐ ๒๕๐,๐๐๐	
	รวม	จำนวน ๘ โครงการ					
๒. การบริหาร ราชการเพื่อ ป้องกันการทุจริต	๒.๑ แสดง เจตจำนงทาง การเมืองใน การต่อต้าน การทุจริตของ ผู้บริหาร	-	-	-	-	-	
	๒.๒มาตรการ สร้างความ โปร่งใสในการ ปฏิบัติ ราชการ	(๑)มาตรการ เผยแพร่ข้อมูล ข่าวสารด้านจัดซื้อ- จัดจ้าง (๒)โครงการจัดทำ และปรับปรุงข้อมูล แผนที่ภาษีและ ทะเบียนทรัพย์สิน (๓) มาตรการออก คำสั่งมอบหมาย ของ นายกเทศมนตรี ปลัดเทศบาล และ หัวหน้าส่วน ราชการ	- ๒๐,๐๐๐ -	- ๒๐,๐๐๐ -	- ๒๐,๐๐๐ -	- ๒๐,๐๐๐ -	
	๒.๓ มาตรการการ ใช้ดุลพินิจ และใช้อำนาจ หน้าที่ให้ เป็นไปตาม หลักการ บริหารกิจการ บ้านเมืองที่ดี	(๑) มาตรการลด ขั้นตอนและ ระยะเวลาการ ปฏิบัติราชการ (๒) มาตรการมอบ อำนาจเจ้าพนักงาน ท้องถิ่นตาม พ.ร.บ การสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๓๕	- -	- -	- -	- -	

		(๓) มาตรการออกคำสั่งมอบหมายของนายกเทศมนตรี ปลัดเทศบาล และหัวหน้าส่วนราชการ	-	-	-	-	
	๒.๔ การเชิญเกียรติแก่หน่วยงาน/บุคคลในการดำเนินกิจการการประพุดิปฏิบัติตนให้เป็นที่ประจักษ์	-	-	-	-	-	
	๒.๕ มาตรการจัดการในกรณีได้ทราบหรือรับแจ้งหรือตรวจสอบพบการทุจริต	(๑) กิจกรรมให้ความร่วมมือกับหน่วยตรวจสอบที่ได้ดำเนินการตามอำนาจหน้าที่เพื่อตรวจสอบควบคุมดูแลการปฏิบัติราชการของ ทต.ทรายขาว (๒) มาตรการให้ความร่วมมือกับหน่วยตรวจสอบทั้งภาครัฐและองค์กรอิสระ (๓) มาตรการแต่งตั้งผู้รับผิดชอบเกี่ยวกับเรื่องร้องเรียน (๔) มาตรการดำเนินการเกี่ยวกับเรื่องร้องเรียน กรณีมีบุคคลภายนอกหรือประชาชนกล่าวหาเจ้าหน้าที่ของ ทต.ทรายขาวว่าทุจริตและปฏิบัติราชการตามอำนาจหน้าที่โดยมิชอบ	-	-	-	-	
	รวม	จำนวน ๑ โครงการ					

๓. การส่งเสริม บทบาทและการมี ส่วนร่วมของภาค ประชาชน	๓.๑ จัดให้มี และเผยแพร่ ข้อมูลข่าวสาร ในช่องทางที่ เป็นการ อำนวยความสะดวก แก่ ประชาชนได้มี ส่วนร่วม ตรวจสอบการ ปฏิบัติราชการ ตามอำนาจ หน้าที่ของ องค์กร ปกครองส่วน ท้องถิ่นได้ทุก ขั้นตอน	(๑)มาตรการจัดให้มี ช่องทางให้ ประชาชนเข้าถึง ข้อมูลข่าวสารของ ทต.ทรายขาว (๒)มาตรการ ปรับปรุงศูนย์ข้อมูล ข่าวสารของเทศบาล ตำบลทรายขาวให้มี ประสิทธิภาพมาก ยิ่งขึ้น	-	-	-	-	
	๓.๒ การรับ ฟังความ คิดเห็นการรับ และ ตอบสนอง เรื่อง ร้องเรียน/ร้อง ทุกข์ของ ประชาชน	(๑)โครงการจัดทำ เวทีประชาคม (๒) มาตรการแก้ไข เหตุเดือดร้อน รำคาญด้านการ สาธารณสุขและ สิ่งแวดล้อม (๓) มาตรการ ดำเนินงานศูนย์รับ เรื่องร้องราร้อง ทุกข์ของ ทต. ทรายขาว (๔)กิจกรรมรายงาน ผลการตรวจสอบ ข้อเท็จจริงให้ผู้ ร้องเรียน/ร้องทุกข์ รับทราบ	๓๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐	
	๓.๓ การ ส่งเสริมให้ ประชาชนมี ส่วนร่วม บริหารกิจการ ขององค์กร ปกครองส่วน ท้องถิ่น	(๑)มาตรการแต่งตั้ง คณะกรรมการ สนับสนุนการจัดทำ แผนพัฒนาเทศบาล	-	-	-	-	

		(๒)มาตรการแต่งตั้ง ตัวแทนประชาชน เข้าร่วมเป็น กรรมการตรวจรับ งานจ้าง					
	รวม	จำนวน ๑ โครงการ					
๔. การเสริมสร้าง และปรับปรุงกลไก ในการตรวจสอบ การปฏิบัติราชการ ขององค์กร ปกครองส่วน ท้องถิ่น	๔.๑ มีการจัด วางระบบและ รายงานการ ควบคุมภายใน ตามที่ คณะกรรมการ ตรวจเงิน แผ่นดิน กำหนด	(๑) กิจกรรมการ ติดตามประเมินผล การควบคุมภายใน (๒)มาตรการติดตาม ประเมินผลระบบ ควบคุมภายใน เทศบาล	-	-	-	-	
	๔.๒ การ สนับสนุนภาค ประชาชนมี ส่วนร่วม ตรวจสอบการ ปฏิบัติหรือ การบริหาร ราชการตาม ช่องทางที่ สามารถ ดำเนินการได้	(๑) กิจกรรมจัดหา คณะกรรมการจัดซื้อ จัดจ้างจากตัวแทน ประชาชน (๒) กิจกรรมการ รายงานผลการใช้ จ่ายเงินให้ ประชาชนได้ รับทราบ	-	-	-	-	
	๔.๓ การ ส่งเสริม บทบาทการ ตรวจสอบของ สภาท้องถิ่น	(๑) กิจกรรมการ ส่งเสริมและพัฒนา ศักยภาพ สมาชิก สภาท้องถิ่น (๒) กิจกรรมส่งเสริม สมาชิกสภาท้องถิ่น ให้มี บทบาทในการ ตรวจสอบการ ปฏิบัติงานของฝ่าย บริหาร	-	-	-	-	

	๔.๔ เสริมพลัง การมีส่วนร่วม ของชุมชนและ บุคลากรทุก ภาคส่วนเพื่อ ต่อต้านการ ทุจริต	(๑) กิจกรรมการติด ป้ายประชาสัมพันธ์ กรณีการพบเห็นการ ทุจริต	-	-	-	-	
มติที่ ๔	รวม	๑๕ มาตรการ ๗ กิจกรรม ๑๐ โครงการ	-	-	-	-	-